

Cesty a Cile

ČÍSLO
15.

ROČNÍK VI.

1. října 1928.

O B S A H:

Práteleství.
Čistota a demokracie.
Poučení z indického
náboženství.
Čínský pacifista.
Meditace.
Co je křesťanství?
Proč
Okénka do života.
Ze Svobodného bratrství.
Záhonek rozmaru.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA“, PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Majitel a vydavatel Svobodné bratrství Praha I., Karlova 8. Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16.—, pololetně Kč 8.—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Nová Kultura - populárně psaný měsíčník pro zdravotnictví - vyšlo čís. 7-8 roč. XVII. Ze zajímavého obsahu č. 7-8 uvádíme; Myšlenka eubiotická. - Strach a stud před lékařem. Pohlavní poblouznění. - Portorose. - Náhoda nebo osud? - Protialkoholní hlídka. - Různé zprávy. - Lékařský rádce ve zdraví a chorobě. - Literatura. - Sdělení redakční a administr. Redakce a administrace Praha II., Na Zderaze 3.

Co se chystá. Nakladatelství „Orbis“ v Praze XII., vydá k oslavě 10-letého jubilea českoslov. republiky; Dr. Ed. Beneš: Dokumenty ku Světové válce (společně s naklad. „Čin“.) Dr. Jan Opočenský: Konec monarchie Rakousko-Uherské (společně s naklad. „Čin“.) Dr. Frant. Soukup: 28. říjen 1918. (společně s naklad. A. Svěcený.) Mimo to spisy: Arn. Polavský: J. V. Figulus a jeho africká dobrodružství. Jiří S. Bryan: Edison, život a dílo. Gen. Jar. Červinka: Trp kozáče - budeš atamanem, (sbírka upomínek). H. de Man: Duch socialismu (Ku psychologii socialismu). Ing. J. Veselý: Když radio nehraje.

Přátelství.

Lidé touží po přátelství a nenalézají ho. Často vlastní vinou. Nedovedou vzniklé přátelství uchránit před rozkladnými vlivy. Neuvědomují si jakými mají být v přátelství, aby nezlhostejněli, nebo se neomrzeli. Jsou nárokovatelnými, vyžadují úsluh, ohledů, obdivu a všeho možného a dávajíce vyžadují díků za svou štedrost.

Jakými máme býti v přátelství? Beznáročnými, protože nárokovatelným je celé naše okolí a přítel musí být výminkou; nesobeckými alespoň jednu vteřinu dne a alespoň jeden den v roce pozornými. Srdečnými k srdečnosti přítele a nevtíravě sdílnými k jeho sdílnosti; upřímnými a pravdivými, ale ne tolik, abychom pospíchali povědět mu, co kdo o něm nepěkného řekl.

Zpovídá-li se nám přítel ze svých slabostí, nesmíme se stát v budoucnu proto jeho karateli. Nesmíme zneužít jeho důvěry a ve společnosti lidí lhostejných ani slovem ani úsměvem prozradit, co nám kdy ze svého života svěřil. Neporušená důvěra je v přátelství největším poutem tak jako v lásce neporušená věrnost.

Musíme cenit každou vlastnost svého přítele a být shovívavým k jeho chybám. Musíme se stát hlasateli jeho dobrých skutků a nesmíme odsuzovat jeho méně dobré vlastnosti. Nesmíme mu vnucovat ani svůj vkus, ani své známé.

V přátelství si máme počínat jako v lásce; oddat se věrně citu pro druhého, pečovat o jeho rozkvět, býti šťastni pocitem, že dovedeme mít někoho rádi a že můžeme pro někoho žít. Sta-

rejme se o jeho zájmy, když nás o to požádá a nepletme se do nich, když nás nezasvěcuje. Vkládejme do svých styků s přáteli všechnu něhu a laskavost jaké jsme jen schopni. —

Přátelství právě tak jako láska končí se někdy rozchodem. Lidé počínají si při tom barsky. Zahrnují se výčitkami, ničí zlými slovy, co bylo po leta jejich pýchou. Láska a přátelství k určitému člověku může pominout, jako pramen může opustit svou kolébku a plynout novým tokem. Člověk ušlechtilý, uzavíraje přátelství k určitému člověku, nerozchází se s ním násilně a jsa pamětliv krásných chvil společně prožitých a darů vyměněných, snaží se zmírnit bolest rozchodu. Uzavře kapitolu přátelství, jako by kladl jemně ruku na víčka drahého mrtvého.

Přátelství se rodí, když po něm toužíme a když je nám ho třeba, a usíná, když dalo, co mohlo dát a vykonalo tím své poslání. Odvykneme si trpkosti. Nevyčítejme! Vše podléhá změně. Co na jaře kvetlo, v podzim opadá! Duše se otevírá nové lásce a novému přátelství. Strom nevyčítá pocestnému, že vzal z jeho plodů a odpočinuv v jeho stínu odešel. Ani my nevyčítejme svým přátelům, že nás opustili, když jsme je obdarovali.

Neuzavírejte se přátelství. Zklamání neexistuje, jest jen poznání a to prohlubuje lidskou duši. Kdo se neslučuje s lidmi v přátelství, zůstává trčet na mělčině. Raději přemýšlivá samota než povrchní styk s lidmi, kde slovo nezahřeje a myšlenka nesílí porozuměním.

Přátelstvím se zkrásňuje a rozrůstá náš duševní život. Nejvyšším štěstím je najít teplou,

oddanou, pomocnou ruku, sluch i duši otevřenou pro naše smutky i radosti, víru v sebe v očích druhého a vědomí, že někdo by nám rád přiblížil hvězdy.

Marie Calma.

Čistota a demokracie.

Čistota jak tělesná, tak šatů a prádla, bytu a celého okolí je znakem svobodného člověka, který má vědomí své důstojnosti.

Otrok byl a je špinavý. A je-li čistý, tak jen z přinucení a ze strachu před trestem.

Nejčistší národové jsou ti, kteří jsou nejsvobodnější a nejdemokratičtější; severské národy, Angličané i Němci, Švýcaři.

Kde je absolutism, nesvoboda, tam je špína.

Přírozeně čím národ vzdělanější, ve svých nejširších vrstvách, tím je čistší. Špína a nevzdělanost jdou ruku v ruce. Ale demokracie je vzdělání mas lidových. A tak to jde do kolečka.

Jako obráceně zas bída, alkoholism a nevzdělanost — špína. Ještě ve středověku nevěděli co je čistota, ani ti největší a nejbohatší páni a dámy.

Neznali prádla, neznali koupelen. Zápach nečistého těla zakrývali silnými voňavkami.

Nebylo příjemno políbit krásnou rytířku neb rytíře na hlavu.

Dnes je lépe — ale jak daleko máme ještě ke všeobecné čistotě.

A bylo by to tak jednoduché, kdyby všichni byli o nutnosti čistoty přesvědčeni. Nejdřív je myšlenka, pak čin, její provedení.

Parádnictví není čistota. Naopak čistota je

intimní věc. Parádnictví je pro veřejnost a často zakrývá nedostatek čistoty. Čistota sblížuje lidi víc, než všechny demokratické programy.

Poučení z indického náboženství.

Tázeme-li se pravověrného křesťana na jeho názor na indické náboženství, zpravidla odpoví: „Ano, indická náboženská filosofie je krásná, ale není v ní oné srdečnosti a lásky, o jaké mluvil Ježíš.“ Tato slova prozrazují ovšem naprostou nevědomost, v některých případech i zlomyslnost. Vždyť Bhakti Marga, idea spásy láskou a oddaností, ovlivňuje již téměř tři tisíce let indické myšlení.

Indické náboženství je v mnohém ohledu víc praktické než běžné křesťanství. Zbožný Ind věří, že ve spojení s Věčným může dosíci splnění svých přání již nyní, teď, na této zemi. A má pravdu když křesťanství vytýká, že hlásá, že teprve smrtí dosáhne člověk blaženství. Ind nemůže věřit v nebe, v němž popírači života budou věčně šťastní a správně dovozuje, že smrt nás nemůže naučit více než spánek. Nebe možno dosíci pouze úsilovnou, celoživotní prací na sobě samém, na svém osobním spasení.

Indické náboženství mluví o několikerém způsobu spásy. Zmíněná již Bhakti Marga — spása láskou, dále Karma Marga — spása skutky, Inana Marga — spása věděním atd. Avšak všechny tyto způsoby-cesty spočívají na té nejhlavnější, na Bhakti Marga — cestě lásky.

Tato cesta je přímo klasicky vyličena v jedné části svatých indických písem, Bhagavad Ghitě, asi stejně uctívané jako u nás bible. Tisícerym způsobem opěvuje se v ní oddanost a láska k Bohu, jež je počátkem Bhakti Margy. Leč i na praktické věci je tu pamatováno. Tak ku př. na jednom místě v Hari-bhakti-vilasa je varování pravověrným, kteří hledají náboženství jenom v písmech, že cesta k Bohu nevede texty, nýbrž — láskou. A toto připomenutí opakuje se ještě na několika jiných místech.

Jsou v Bhagavad Ghitě místa, která se plně vyrovnají Pavlovu zpěvu o svaté lásce i vroucím statím Janovým. „Láska je nesmrtelná,“ čteme na jednom místě. „A naše nepatrné já ustupuje před mocnými požadavky velkého JÁ veškerenstva. Kdo v pravdě miluje, ten ztotožňuje se se vším životem. Slova „můj“ a „tvůj“ se odhalují jako klamná, a poznáváme, že jest nám pracovati pro dobro všech. Naše srdce je naplněno nezměrnou radostí, neboť kdo jde cestou lásky, ten nachází zdroje pravého štěstí.“

Bhakti Marga indického náboženství znamená spatřovati Boha ve všem a milovati vše, protože vše je Jeho. Nežádá po člověku, aby se tázal sám sebe „Jsem spasen?“, ale káže mu, aby šel a pokoušel se spasit, t. j. vysvobodit své bližní z avidye — nevědomosti.

Nuže, není-liž základem každého náboženství Bhakti Marga? Neboť ať Indové nebo Evropané, jsme-li v pravdě zbožní, jsme všichni vedeni po cestě lásky.

Čínský pacifista.

(Rozhovor s čínským delegátem.)

Když při pondělním zahájení jednání Světové aliance pro pěstování přátelství mezi národy prostřednictvím církví bylo oznámeno, že také zástupce konfuciánské církve Mr. Čen Chuan Čang chce přednésti svůj pozdravný projev, tu dobrý pozorovatel mohl poznati, že po tvářích ostatních delegátů přelétl jemný stín nelibosti. Nelze říci byla-li to nelibost bílých vůči barevnému anebo křesťanů vůči pohanovi. Rozhodl jsem se tudíž položití tomuto „žlutému nebezpečí“ několik otázek.

„Mr. Čang, jaký je vztah vaší církve (konfuciánské) k tomuto kongresu?“

„Ten nejlepší. Kongres usiluje o to, oč Konfucius dávno před tím usíloval. Již před půl třetím tisícem let byl universální mír cílem Konfucia. Ano, tak.“

„Co dalo podnět k účasti vaší církve na tomto kongrese?“

„V r. 546. před Kr. měla Čína mezinárodní konferenci pro odzbrojení. Byla to první konference toho druhu v historii lidstva. V r. 221 př. Kr. začla Čína realizovat Konfuciovy zásady, spojila všechny státy v jedinou čínskou říši a utvořila takto první světový stát, jaký se kdy v historii lidstva utvořil. A — jak to správně řekl můj krajan a kolega ve svém proslovu — Čína přes 2000 let neválčila. Až teď, když se začla civilisovat. Nic jiného než Konfucianism to byl, jenž utvořil čínskou říši a udržoval ji v míru po tak dlouhou dobu. Proto jsem zde jako jeho zástupce na této konferenci.“

„Co chce vaše církev především učinit pro ideu míru?“

„Budit porozumění pro pravý konfucianism a jíti ruku v ruce s duchem jiných opravdových náboženství. Takto bude pak možno předpovědět, že mír musí přijít.“

„Říká se, že Konfucianism je pouze etika a nikoli náboženství. Co o tom soudíte?“

„Několik století před Kristem řekl Konfucius: „Co nechceš aby ti jiní činili, nečiň ty jim.“ Proč totéž u jednoho má být náboženstvím a u druhého pouze morálkou? Pro posouzení vám snad stačí těchto pět zásad Konfuciova náboženství: 1. Cti Boha, jedinou Moudrost, cti své předky, abys takto oslavil tři příčiny svého bytí. 2. Dovolávej se moudrosti a čti svaté knihy, abys dosáhl pěti způsobů štěstí. 3. Usiluj o klidnou mysl a soulad, abys upevňoval vše pronikající jednotu. 4. Zasněť svůj blahobyt a svou práci uskutečňování universalismu. 5. Ostříhej své dobré jméno i svou duši, abys získal věčný život.“

„Abych však neunavoval; jak se vám, Mr. Čang, líbila Praha?“

„Velmi. Je krásná a výstavná. Mnoho nádherných věcí. A milí lidé. A takoví čiperní, svěží. Ano. Tak.“

Při loučení dostal jsem od roztomilého Mr. Čanga, jenž je presidentem university v Pekingu, velký obraz Konfucia a jednu jeho brožurku. Tak jsem si pomyslel, že ti pohanští misionáři by nám mohli skorem také lecos dobrého povědět. To se však nemůže moc hlasitě povídat. Ano, tak.

-em-

Meditace.

Jak často hledali jsme štěstí mimo sebe, jak často mysleli, že by nám mohlo spadnouti do klína. Dnes si uvědomujeme, že samým Tvůrcem svého bytí jsme povoláni, abychom se podíleli na jeho tvůrčí činnosti, abychom přejímali a řídili uvědoměle, co dosud zdálo se nedostupné. Uvědomujeme si víc než jindy svoji božskou podstatu, své vznešené poslání jako probouzející se synové a dcery Nejvyššího, který nebydlí v chrámech kamenných, ale v srdcích lidských, který miluje lidským milováním, těší se lidským štěstím a pracuje lidskými mozky a svaly. Byli jsme ztraceni, když jsme zapomínali Tebe v sobě, byli jsme nešťastni, když jsme zasypávali zdroje štěstí v sobě marným pečováním a neovládanými žádostmi. Vracíme se k sobě, do domu svého srdce, abychom své vlastní nitro uspořádali a jemu právoplatně vládli. A nechceme býti šťastnými jen pro sebe. Chceme blažiti jiné, chceme sloužiti Bohu svého srdce, který trůní v srdcích všech a je tajemným základem veškerého bytí. Kéž jiskérky našeho štěstí rozníti štěstí v mnohých, kteří krácejí životem skleslí a zklamání. V tomto svatém předsevzetí sílíž nás vědomí příbuzenstva se všemi lidmi dobré vůle.

Co je křesťanství?

Jsem potěšen, že naskytla se příležitost, jak církevníkům, tak i lidem necírkevním přemýšleti o tom, co vlastně jest křesťanství a že mohou dáti průchod svým názorům. Sám jsem dlouho přemýšlel a došel tohoto závěru:

Podstatnou známkou křesťanství rozhodně není Adamovo jablko, dědičný hřích, ani hrozný, děsivý starozákonní Bůh, ani křest, ani víra v Krista, ani „proměněná hostie v Krista-Boha“, ani obřadnictví, ani sebevypracovanější dogmatika, ani nejsvětější trojice, tím méně pak víra v zázraky, ale — podstatnou známkou křesťanství — jest víra v čistý, mravný a v pravdě dobrý život, žitý pod zorným úhlem věčnosti. Křesťanství, toť láska, účinná a hřejivá láska k bližnímu, spravedlnost k sobě, svému svědomí a k lidem; křesťanství toť snaha vytvořiti pravé a opravdové lidství. *Duchovní cirkve čsl.*

Odpověď redakce: Ač Vaše řádky svědčí o správném pochopení ryziho náboženství, náboženství života, zajisté jako duchovní uznáte, že nikdo z pravověrných křesťanských církevníků nebude souhlasit s Vaším pojetím křesťanství. Řeknou, že je to etika, křesťanství že je víc. Nuže, když křesťané sami neuznávají tohoto výkladu křesťanství, pak nelze jej označit jako podstatnou jeho známku.

Naše diskuse chýlí se ke konci. V příštím čísle otiskneme ještě obšírnější příspěvek jednoho mladého myslitele a v následujícím pak ukončíme diskusi uzávěrem, v němž budou stručně shrnuty myšlenky účastníků diskuse a podán výsledek.

Proč

hospodářské školy mají až i 14 profesorů na 11 žáků, zatím co v Bubenči stávkují děti, protože na jednoho učitele připadá až 135 žáků?

se v dějepise učíme jménům a letopočtům slavných válečníků, zatím co jména vynálezce sirek anebo šicího stroje nezná téměř nikdo?

nestavíme místo nákladných, nadpočetných pomníků více kolejnic a automatických výhybek, abychom zabránili krvavým katastrofám?

při polemikách nestavíme u nás názor proti názoru, ale utíkáme se k osobním útokům?

z bohosloveckých učilišť, kde na každého profesora připadá 4 a půl žáků, vycházejí jen kněží profesionálové, zatím co lid touží po pravém duchovním vedení?

se proti válce nejohravěji mluví — v míru?

sokolské biografy, jichž je víc než polovina z celkového počtu, neliší se výběrem programu od ostatních?

výstava soudobé kultury ukazuje ve svém zábavním parku naprostý nedostatek kultury našich zábav?

Okénka do života.

Statistiky amerických pojišťoven ukazují, že lidský věk se v poslední době značně prodlužuje. Prodlužování lidského věku postupuje velmi rychle kupředu a jelikož je doprovázeno — díky společností a hnutím podávajícím lidstvu místo theologických narkotik pravé a životné náboženství — změnou našeho těla i našeho myšlení, máme právo věřit, že sto let bude záhy tak přirozeným věkem, jako je dnes šedesát.

Brahmo Samaj, náboženské hnutí v Indii podobné našemu Svobodnému bratrství, slavilo v srpnu letošního roku své stoleté jubileum. Bylo založeno osvíceným Indem, jménem Radža Rammohun Roy. Po jeho smrti ujal se vedení otec Rabindranata Tagore. Tagore sám je jeho členem. U příležitosti jubilea zaslalo Svobodné bratrství pozdravný přepis tomuto bratrskému hnutí a také náš anglický přítel dr. Drummond, jenž právě odjíždí do Indie, bude mu osobně tlumočit naše upřímné pozdravy.

*

Christian Science — velmi úspěšné náboženské hnutí známé již v celém světě — má také již svůj moderní směr ve svých řadách. Stoupenci tohoto směru navrhuji, aby v těžších případech onemocnění byl pro správné určení diagnosy povolán lékař, dále, aby členové a členky, zabývající se léčením na metafysickém základě, nepokoušeli se studovat medicinu a tak soupeřili s lékaři a konečně, aby odměny těchto duchovních léčitelů byly upraveny tak, aby v tomto posvěceném oboru nevzniklo komercialistické soutěžení.

*

Zpěv — praví Mr. Field-Hyde — má veliký vliv na zdraví. Lidé s potížemi hrdla anebo se slabou, úzkou či špatně vyvinutou hrudí, mohou zpěvem docílit značného zlepšení. Zpěv navyká nás hlubokému dýchání, učí sebekontrolu a — dodáváme my — jsou-li voleny správné písně, pak působí i na tvoření nálad a tím na zlepšení našeho celkového tělesného i duševního stavu. Je zde však nebezpečí, že za účelem dosažení rychlého zlepšení přepne to někdo tak dalece až úplně ztratí hlas.

*

O m y l y v ě d y. Věda se často mýlila, měla však odvalu se ke svým omylům přiznat. Kirchner, jeden z nejosvícenějších vědců 17. století, věřil ještě, že je možno vyráběti umělé hady. Podle jeho návodu je nutno zabítí kteréhokoliv hada. Rozsekané jeho tělo zaseje se do tučné hlíny, ozařované sluncem. Asi za týden objeví se na místě, kam bylo tělo

uloženo, malí červíčky, kteří, jsou-li živeni mlékem rozředěným vodou, dorostou v hady. — Roku 1605. zmiňuje se Duret o podivných stromech, jejichž pravlastí prý je Skotsko, na nichž místo plodů rostou živé kačeny. Kachny, které na stromě dozrály, spadají mrtvé k zemi. Spadne-li kachna náhodou do vody, ožije a uletí. — Oblíbeným problémem vědy v 16. století byla zvláštní kost nesmrtelnosti. Nic neváží, je nezníčitelná a kdo ji má v těle, doroste při vzkříšení znovu na člověka. — R. 1726 vydal würzburgský učenec prof. Behringer knihu o vesmíru a v ní obrázky zkamenělých slunečních paprsků a zkamenělých pavučin, o nichž tvrdil, že je sám nasbíral do své sbírky. — R. 1755 byla na universitě v Santiagu ve Španělsku vedena ještě vážná diskuse o tom, zda je podmínkou pro zdraví, aby si člověk ořezával nehty nejprve na levé ruce nebo na pravé.

Je pochopitelné, že i v náboženství v minulých stoletích podobné nesmysly měly všechno právo se vyskytovat; že jsou však až podnes drženy a za boží zjevení vydávány, je odsouzeníhodno.

Ze Svobodného bratrství.

Mimopražským bratřím a sestrám, kteří již častěji nám psali a žádali nás, abychom začli se zakládáním skupin SB. mimo Prahu, můžeme sdělit radostnou zvěst, že v tomto období budeme mít konečně možnost nejen vyslati do jejich místa bratra, který pro ně vykoná přednášku, ale zašleme jim na požádání i pokyny, kterak si počínati při organisování skupiny. V letním kurse změřili jsme své síly a své nadšení, víme na které bratry a sestry se můžeme spolehnout pokud se týče šíření nových pravd uvědomělé svobody a ryzího bratrství a tím zahajujeme další éru našeho hnutí. Dopisy řiďte přímo na sekretariát SB.

Upozornění. Úvodní článek tohoto čísla je vyňat z knihy „Duha“ od básnířky Marie Calmy. Skoupili jsme celý náklad této roztomilé knížky a našim příznivcům zasíláme ji za sníženou cenu Kč 6.—, poštou Kč 7.—. Knížka obsahuje přes dvacet stručných úvah psaných v našem duchu.

Záhonek rozmaru.

Skupina dělníků baví se v polední přestávce o evoluční teorii. Jeden z nich obrátí se pojednou k sousedovi, který byl dosud zticha, s otázkou: „A co ty tomu říkáš?“

„Nechci o tom hovořit,“ zní chmurná odpověď. „Pamatuji se, že jsem celou věc již jednou prodebatoval s Tondou Ne-
tušilem.“

„A k jakému uzávěru jste se dostali?“

„Hm, on se tenkrát dostal do nemocnice a já na policejní ředitelství.“

*

Jistá americká církev podělí každé vánoce dva pilné chudé žáky své Nedělní školy oblekem. Po jedné takové nadílce bylo zjištěno, že žák po dvě neděle v Nedělní škole scházel. Učitel šel zjistit příčinu. Cestou k hochovu obydlí potkal jeho bratra a táže se ho proč bratr nechodí do Nedělní školy.

„Nemá zapotřebí; dostal již šaty,“ zní neočekávaná odpověď.

*

Stonožka žila pěkně v klidu
až žába jednou z rozmaru
jí řekla: „Pověz, jak to kráčíš,
že si ty nohy splést neráčíš,
v jakém je střídáš pořadu?“

Ted' stonožka tu leží v koutku,
že trudno na ni patřiti;
v hlavě ji to bzučí, hučí —
neví kterak choditi.

*

Je veliký rozdíl mezi „zůstat dítětem“ a „stát se dítětem“. Asi takový jako mezi hlupákem a svatým.

*

Lidé se nezajímají o to, jak budou vyhlížet nové desítkoruny, jako spíše o to, jak silně se budou uplatňovat při nákupu zboží.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

30. září **10·30.** HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. v Sladkovského síni Obecního domu. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. 1. C. Ph. E. Bach: Menuet. 2 G. Goltermann: Andante.
- PŘEDNÁŠKA. Přednášejí prof. V. Králíček a dr. N. F. Čapek: Jak vítězit v životě.
1. října **19·30.** CVIČENÍ ZPĚVU, Karlova 8. Řídí p. Esop.
(Pondělí)
2. října **19·30.** VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci Radio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál. Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.
(Úterý)
- PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Výchova šťastných lidí.
3. října **19·30.** PŘEDNÁŠKA pí Gammové na téma: Manželství. Pro ženy a dívky, v Karlově ul. 8.
(Středa)
4. října Odpol. porady br. Čapka.
(Čtvrtek)
- 19·30.** SCHŮZE UČITELŮ NŠSB., Karlova 8. Vede br. Čapek.
- 19·30.** PŘEDNÁŠKA pí Gammové pro mladé muže v Karlově ul. 8.
5. října **SCHŮZE MLÁDEŽE SB.** Přednáška s debatou: Úkoly mládeže. Vede br. Žížka.
(Pátek)
7. října **9·15.** ZAHÁJENÍ NEDĚLNÍ ŠKOLY SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Řídí br. Čapek.
(Neděle)
- 10·30.** HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Téma přednášky br. Čapka: Co bude až . . .

